Dosarul nr. 4-2767/2025
4-25151763-12-4-29102025

Hotărîre
în numele Legii

12 martie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul, Liudmila Beșliu
Grefier: Olga Topalov
cu participarea: făptuitorului Moșoi Cristina;
în lipsa: agentului constatator Plamadeala Ina;
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința Cristinei Moșoi, *născută la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art.336 alin.(1) Cod contravențional, instanța de judecată,-

constată:

Potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale seria/nr. MAI06 813599 din 21.10.2025, s-a stabilit că, la 17.10.2025 pe strada Mihail Kogălniceanu 67, Moșoi Cristina a comis fapta contravențională prin nesubordonarea cu rea-voință a dispoziției sau cererii legitimei a procurorului, ofițerului de urmărire penală, a angajatului statului cu statut special al MAI, aflate în exercițiu de menținere a ordinii publice și combaterea criminalității.

Astfel, acțiunile cet. Moșoi Cristina au fost calificate de către agentul constatator în baza art.336 alin. (1) Cod contravențional, adică ,, *Nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii”.*

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în persoana lui Plamadeala Iana, fiind citată legal despre locul, data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Făptuitorul Cristina Moșoi fiind prezentă în ședința de judecată a relatat că, a fost amenințată cu probleme și a fost escortată silit la inspectoratul de poliție de pe strada Calea Ieșilor.

Examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanța de judecată consideră necesar de a o recunoaște vinovată pe Moișoi Cristina de săvârșirea contravenției prevăzute la art.336 alin.(1) din Codul contravențional din următoarele considerente:

Actele cauzei și probele administrate impun concluzia, că învinuirea imputată lui Moișoi Cristina este întemeiată.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator și a făptuitorului.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În ședința de judecată a fost stabilit că, potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale seria/nr. MAI06 813599 din 21.10.2025, la 17.10.2025 pe strada Mihail Kogălniceanu 67, Moșoi Cristina a comis fapta contravențională prin nesubordonarea cu rea-voință a dispoziției sau cererii legitimei a procurorului, ofițerului de urmărire penală, a angajatului statului cu statut special al MAI, aflate în exercițiu de menținere a ordinii publice și combaterea criminalității.

Instanța de judecată reține că, mențiunile procesului-verbal de contravenție se coroborează cu materialele acumulate de către agentul constatator, în susținerea celor invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 813599 din 21.10.2025.

Astfel ținând cont de prevederile legale, instanța de judecată concluzionează că faptele constatate prin procesul –verbal de contravenție seria/nr. MAI06 813599 din 21.10.2025, sunt pe deplin confirmate.

Or, potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securităţii publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, a priori necestită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

Mai mult, reieşind din prevederile art. 25 alin. (5) pct. 1), 3) sau 4) al aceleiaşi legi, în realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are împuterniciri de a solicita persoanelor, respectarea ordinii publice şi încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege, să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispoziţiile legale ori dacă sânt indicii că acestea pregătesc sau au săvârşit o faptă ilicită sau prejudiciabilă, precum și a persoanelor care solicită intrarea într-un perimetru restricţionat, precum şi să conducă la sediul unităţii de Poliţie persoanele care, prin acţiunile lor, periclitează viaţa sau sănătatea persoanelor, ordinea şi securitatea publică sau alte valori sociale ocrotite de lege, precum şi persoanele suspectate de săvârşirea unor fapte ilicite sau prejudiciabile, a căror identitate nu a fost stabilită în condiţiile legii. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Instanța reține că dispozițiile polițistului au fost legale și întemeiate pe prevederile art. 19, 21 și 25 din Legea nr. 320/2012 privind activitatea Poliției și statutul polițistului, care conferă dreptul angajaților MAI să solicite respectarea ordinii publice și să conducă la sediul poliției persoanele care periclitează ordinea sau refuză să se conformeze cerințelor legale.

În vederea stabilirii existenței contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravențional, instanța analizează întrunirea elementelor constitutive ale acesteia prin raportare directă la circumstanțele concrete ale cauzei.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale referitoare la autoritatea statului și la buna desfășurare a activității organelor abilitate cu menținerea și asigurarea ordinii publice. Norma sancționează conduita persoanei care, prin refuzul de a se conforma cerințelor legitime ale reprezentanților autorității publice, afectează exercitarea atribuțiilor legale ale acestora. În speță, prin comportamentul manifestat la data de 17.10.2025 pe str. Mihail Kogălniceanu 67, Moșoi Cristina a adus atingere autorității angajatului MAI aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, împiedicând realizarea misiunii de menținere a ordinii publice, valoare socială ocrotită de legea contravențională.

Sub aspectul *laturii obiective*, instanța reține că fapta s-a materializat prin nesubordonarea cu rea-voință față de cerințele legitime ale polițistului. Din procesul-verbal seria MAI06 813599 din 21.10.2025 și materialele acumulate la dosar rezultă că agentul de poliție a formulat cerințe în exercitarea atribuțiilor conferite de lege, iar contravenienta a refuzat să se conformeze acestora. Cerințele adresate au avut caracter legitim, fiind emise în contextul atribuțiilor legale privind menținerea ordinii publice și stabilirea identității persoanei. Refuzul de conformare nu a fost unul pasiv sau determinat de imposibilitate obiectivă, ci a reprezentat o opoziție manifestă față de autoritate, suficientă pentru realizarea elementului material al contravenției. Pentru existența acestei fapte nu este necesară producerea unei consecințe materiale distincte, simpla nesupunere cu rea-voință fiind suficientă pentru consumarea contravenției.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța constată că fapta a fost săvârșită cu intenție directă. Contravenienta a conștientizat caracterul oficial și obligatoriu al cerințelor formulate de angajatul MAI, a prevăzut urmările refuzului de conformare și, cu toate acestea, a ales să nu se supună dispozițiilor legale. Atitudinea acesteia relevă o conduită deliberată de sfidare a autorității publice, ceea ce întrunește cerința „relei-voințe" prevăzută expres de norma contravențională.

În ceea ce privește *subiectul contravenției*, Moșoi Cristina este persoană fizică responsabilă contravențional, având capacitatea de a înțelege și aprecia semnificația socială a acțiunilor sale. Din materialele cauzei nu rezultă existența vreunei cauze care să înlăture caracterul imputabil al faptei, precum constrângerea fizică sau morală ori lipsa discernământului.

În susținerea acestei constatări a fost administrată proba video, din care se observă că persoana vizată a urcat la volanul automobilului, deși în fața acestuia se afla un colaborator de poliție care îi adresa cerințe legitime și vizibile de a se conforma indicațiilor sale. În pofida acestor cerințe, Cristina Moșoi a pus vehiculul în mișcare, ignorând dispozițiile polițistului și manifestând astfel o atitudine de nesupunere față de autoritatea legală a acestuia.

Prin urmare, analizând în ansamblu circumstanțele de fapt stabilite și raportându-le la dispozițiile legale incidente, instanța constată că sunt întrunite cumulativ toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravențional, fapta fiind tipică, ilicită și săvârșită cu vinovăție, ceea ce atrage răspunderea contravențională a lui Moșoi Cristina.

Din raționamentele expuse, instanța de judecată concluzionează asupra vinovăției Tataroi Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art.336 alin.(1) Cod contravențional.

Așadar, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată astfel că, Mopșoi Cristina corect şi întemeiat a fost identificată ca persoană care nu s-a spus cerințelor legale a agentului de poliție.

Potrivit prevederilor art.336 alin. (1) din Codul Contravențional, „ *Nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al*

datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, se sancţionează cu amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore."

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante. Circumstanţe atenuante sau circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică.

În aşa fel, cu referire la cele enunţate supra şi luând în consideraţie că vinovăţia făptuitorului Moșoi Cristina în săvârşirea contravenţiei precizate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 813599 din 21.10.2025, este dovedită pe deplin, instanţa de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune pecuniară în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi a cărei mărime va fi prevăzută de respectiva norma materială contravenţională.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 454, art.460 și art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovată Moșoi Cristina, *născută la *****, IDNP ****** de săvârșirea contravenției prevăzută de art.336 alin.(1) Cod contravențional*,* și în baza acestei legi a-i stabilit o sancţiune contravenţională cu amendă în mărime de 24 (*douăzeci și patru)* unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, constituie 1 200 (*o mie două sute*) lei.

Se aduce la cunoştinţa lui Cristina Moșoi că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţioal, este în drept în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul ***Liudmila Beşliu***